

آزادی مطبوعات در دنیا

تا چه اندازه محترم شمرده می‌شود

سال ۱۹۶۰ میلادی از این نظر حاصل از اهمیت است که پیاره‌ای از کشورها استقلال داده شده و مردم مستعمره‌های سابق از نعمت آزادی برخوردار گردیده‌اند ولی از آنجا هی که آزادی بتمام معنی کلمه در سال گذشته تحقق پیدی رفته است اهمیت آن در نظر علاقمندان بدموکراسی مورد تأمل خواهد بود.

مطبوعات کو با در تمام دوره سال ۱۹۶۰ با تضییقات طاقت فرسای فیدل کاسترو رو برو بوده‌اند و یک کلمه نتوانسته‌اند بحق یانا حق علیه رژیم کنونی آن کشور چیزی بنویسند. مقامات چین‌ملی یکی از روزنامه نویس‌های معروف فرموز را بنام‌لی چن که مقالات انتقادی علیه چیان کای چک نوشته بود بلادرنک دستگیر و زندانی گردند.

پر زید نت سوکار نو کلیه روزنامه‌نگاران اندونزی را واداشته است تا نسبت بر زیم فعلی این کشور سوکندوفاداری یاد نمایند و بار باب چرا ید خاطر نشان گردیده که هرگاه ببشر مقالاتی مبادرت نمایند که مخالف مقننهای باشد فوراً بی چون و چرا امتیاز آن لغو و ابطال خواهد شد جمال عبدالناصر کلیه تجریده و مجلات مصیر را ملی و به حقیقت مصادره کرده است و مدرجات چرا ید این کشور همه بلا استثناء در اطراف فعالیتها و اقدامات مفید مقامات قاهره دور میزند که از شخص ناصر الهام می‌گیرند.

حکومت سیلان بر اساس یک نوع دموکراسی من در آورده استوار گردیده و بازو میریما و با تدریجیک نخست وزیر این کشور برای چرا یدیکه هنگام انتخابات با او مخالف بوده‌اند تضییقات فراوانی فراهم نموده است از میان هفده کشور تازه استقلال یافته و نو بنیاد افریقا

فقط مردم یک مملکت یعنی نیجریه تا اندازه‌ای از آزادی بیان و قلم برخوردار بوده‌اند.

سال گذشته کشورهایی از نعمت آزادی محروم گردیده‌اند که قانون اساسی آن‌ها آزادی قلم را تضمین کرده است.

عجب‌این است که ضمن تدوین قانون اساسی کلیه کشورهای عالم حتی ممالک پشت پرده‌آنین صراحتاً آزادی قلم تضمین گردیده ولی در هیچیک از کشورها اصول مدون قوانین اساسی پتمام معنی کلمه مراهات نمی‌شود.

در میان یکصد و چهل و پنج کشور زندهٔ عالم شاید فقط سی و پنج مملکت بالتبه از آزادی مطبوعات برخوردار باشند و جراید و مجلات بتوانند بی‌دغدغه خاطر معايب و نواقص اجتماعی و تخلفات و اعمال ناپسند اعضا هیئت‌حکمه را موردانتقاد قرار دهند.

در کشورهای افریقا و آسیا و منطقهٔ خاورمیانه گواینکه در حاضر همه سنگ آزادی را بسینه می‌زند ولی در طی عمل با آزادی قلم مخالفند و برای ارباب مطبوعات محدودیتها بوجود آمده است که نخواهند توانست مکنونات ضمیر خود را بروی کاغذ بیاورند.

کشورهای نوبنیاد افریقائی که تازم از قید استعمار و برداشته بیکانگان نجات یافته‌اند پنجای اینکه راه و روش حکومت‌های دموکراسی دارمشق خود فرار دهند به تبعیت جمهوری لبریا که یکصد و سی و چهار سال است مطبوعات را مفید و محدود نموده با آزادی و اشاهه دموکراسی مخالفت می‌ورزند.

محدودیتها هم که در کشورهای افریقائی برای ارباب قلم بوجود آمده یک درجه و یک تواخت نیست بلکه شدت و ضعف دارد.

مثلاً در بعضی کشورها مندرجات جراید و مجلات داخلی را قبل سانسور می‌کنند تا مطابق بر خلاف مصالح دولت‌های وقت انتشار نیابد ولی نسبت به جراید و مجلات خارجی آن‌قدرها شدت عمل بخارج نمی‌دهند:

از طرفی در بعضی کشورهایم برای چراید داخلی وهم برای

مجلات خارجی اهمیت فراوان قائل میباشند و نسبت بمعطاب مندرجه مطبوعات اهم از داخلی و خارجی مراقبت شدید بعمل میاورند.

کما اینکه همین چندروزپیش مامورین سرحدی حبشه ازورود یکی از مجلات امریکا که مقاله‌ای راجع بکودتای اخیر آدیس آبابا و عملیات ناروای هیلاسلاسی نوشته بود اصولاً جلوگیری نموده و بسته محتوی مجله مزبور را با امریکا اعاده دادند.

در سازمان ملل متفق اغلب نمایندگانی که سنک آزادی را بسیمه می‌زنند که دولتهای متیوع آنان بیشتر اصول و مبانی آزادی را پای مال کرده‌اند.

اداره نظارت مطبوعات اندونزی مطالبه‌گونه نشریه‌ای را قبل از چاپ سانسور و از چاپ و انتشار قسمت هائی که برخلاف مقتضیات تشخیص داده می‌شود جلوگیری می‌کنند در اندونزی تا چهار ماه پیش شصت و پنج مجله و روزنامه منتشر می‌گردید و دولت ناگهان امتیاز کلیه آن‌ها را بطور دسته جمعی ابطال کرد و پس از چند روز فقط صلاحیت پنجاه و پنج نفر از ارباب مطبوعات مورد تائید قرار گرفت وده نفر بقیه چون مشکوک و مظنون بمخالفت با دولت بودند از انتشار روزنامه و مجله ممنوع گردیدند.

درویتنام جنوی ادبیات مطبوعات و طبقه روشنگر با مشکلات بیشتری رو برو می‌باشد و در آن‌جا هر گاه روزنامه نویسان و تصنیف سازان مورد تعقیب قرار گرفته اند افراد بلافصل خانوادگی آنان نیز زندانی خواهند شد.

کشور کوچک و محقر یعنی نیز از این وضع مستثنی نیست و امام یعنی شاهدا حتی تلکرافاتی را هم که بخارج مخابره می‌شود سانسور می‌کنند.

مقررات سانسور قوانین مربوط بنظارت مطبوعات در بعضی از کشورها باندازه‌ای بی‌منطق و غیر معقول است که حدودی بر آن متصور نیست.

در این قبیل کشورها مسئولین امر با استناد جزئی اشتباهی

ولو از روی عدم سوء نیت هم که باشد نویسنده گان جراید را دچار
زحمت میکنند.

متلاجندی پیش اداره سانسور رباط روزنامه «صدای مرآکش»
را فقط باین علت که نام سلطان محمد خامس را بدون تشدید سیم چاپ و
 منتشر کرده بود سه روز توقيف نمود.

ارباب جراید افریقای جنوبي ظاهرا از آزادی قلم برخوردار
می باشند ولی بقدرتی قوانین فلاظ و شداد راجع به مطبوعات وضع و
 تصویب گردیده که دست و پای نویسنده گان بسته شده است روزنامه های هندوستان کم و بیش بهمان درجه که مطبوعات امریکا از آزادی
 قلم برخوردار می باشند آزادی عمل دارند و نهرو شغضا مراقب است که
 حتی الامکان برای ارباب مطبوعات تضییقاتی فراهم شود.
 در هندوستان روزنامه نویسها را بجهت پای میز محکمه
 نمیکشند و حتی اگر بخود نهرو هم اهانتی بشود موضوع را نادیده
 می گیرند.

مطبوهات فرانسه بصورت ظاهر آزادی عمل دارند.

اما بعداز جنگ جهانگیر دوم توقيف جراید از طرف دولت یک
 امر عادی و پیش بالافتاده ای شده و پرزیدت دو گل در این زمینه گوی
 سبقت را اذیت شینیان دارد. منابع و مطالعات فرنگی
 انتشار مقالات تحریک آمیز راجع بکارزارهای الجزایر قدمن
 و منوع میباشد و مطابق ماده ای ام قانون اساسی جدید حتی فرماندار
 های محلی هم خواهند توانست دستور توقيف جراید مختلف را
 صادر نمایند.

در پارهای از کشور ها روزنامه نویسها ناصالح را تطمیع
 می کنند تا از انتشار مطالب زننده ای علیه دولت جلوگیری بعمل
 بیاید.

غنا یکی از کشورهایت و قوام نگرمه با تهیه مصالح
 مورد احتیاج ارباب جراید از قبیل کاغذ و حروف و ماشین چاپ و حتی
 گمکهای نقدی بطریز گوناگون موافقت ارباب مطبوعات را چلب
 می کنند.

روزنامه‌های «ایونینک نیوز» و «کاناتا یمر» چاپ اکرده از جرایدی هستند که از دولت پشتیبانی می‌کنند و بهمین لحاظ در ظرف سه سال گذشته بكمک قوام نکرده و بالغ هنگفتی بعیب ذمہ دارند. روزنامه «آشانتی با یولیز» بر خلاف کاهی نکرده واعضای هیئت دولت را بزیر تازیانه انتقاد می‌کشند و بهمین سبب نه فقط از کمک دولت منتفع نمی‌گردند بلکه اغلب اوقات در محاق تعطیل فرو می‌روند.

روزنامه‌های ایرانی در طرح هر گونه مطلب و چاپ هر نوع مقاله‌ای آزادند جز در مورد کلیسای کاتولیک که مطلقاً چیزی نباشد علیه مقامات روحانی بنویسن و احترام کلیسای کاتولیک را از هرجمت باید مراعات نمایند.

در بعضی کشورها از طرف دولت تضییقاتی برای مطبوعات فراهم نمی‌شود.

ولی نویسنده‌گان جراید کاهی بوسیله طبقات مختلف مردم مورد حمله قرار می‌گیرند و از تلفات جانی و مالی بی بهره نمی‌مانند.

مثل‌اچنده پیش که رژیم دیکتاتوری پرون در آرژانتین سقوط کرد ناگهان کروهی از طرفداران رژیم سابق علیه دولت وقت قیام و ضمناً ادارات جراید مخالف را غارت و تاراج نمودند.

روزنامه تویهای ایالات متحده بلاشبه بیشتر از سایر جراید نگاران عالم آزادی عمل دارند و در آنجا هیچ‌گونه قید و بندی برای او باب مطبوعات فراهم نگردد. است.

با این وصف بنگاه بین‌المللی مطبوعات که احترام فوق العاده‌ای برای آزادی قلم قائل است عدم نشر بعضی از اخبار دولتی را بوسیله مقامات رسمی بد نوع محدودیت و تضییق تلقی و همین اقدام دولت را بعدم آزادی مطبوعات تعبیر می‌کند.

بشر در همه جا طالب آزادی است و مردم مایلند از جریان واقعی اوضاع اطلاع حاصل کنند.

در بارا کوئه اگر جراید نتوانند باره‌ای وقایع را با اطلاع عامه بر سانند بوسایل دیگری چکوونگی اوضاع را منتشر می‌کنند.

در کشورهای پشت پرده آهنین یک سطربدون اجازه موافقت مقامات دولتی در جراید نوشته نمی شود و اصولاً مطالب مجلات و جراید را مأمورین دولتی تهیه می کنند.

سکنه بر لین شرقی که بنایه غربی میروند پس از مراجعت یک یادو نسخه از جراید آنها را زیر لباسهای خود مخفی و بمنازل خود مراجعت می کنند تا درستان و بستگان آنان نیز با مطالعه جراید چاپ بر لین غربی به حقیقت اوضاع واقع شوند.

در میان جراید کشورهای کمونیستی روزنامه های لهستان شاید بالتبه از آزادی بیشتری برخوردار باشند و تا این اوآخر خرید و فروش نشریه های ورشورا در روسیه شوروی جلوگیری نمیمودند. چندی پیش که این منوعیت بر طرف گردید سکنه مسکو باشیقاب مطالعه مطالب متتنوع و گوناگونی که در مطبوعات شوروی مشاهده نمیشود برابر دکه های روزنامه فروشی و کیوسک ها صفت میکشیدند تا شاید بتوانند یکی از روزنامه چاپ لهستان را خریداری نمایند.

حکومت اسرائیل نیز با آزادی قلم بطور نامحدود مخالف است و سال گذشته کاتریل کائز سخنگوی حکومت نامبرده اظهار داشت که هر گاه جراید و مجلات اسرائیل همین تهیه و چاپ مقالات خود مقتضیات را رعایت ننمایند دولت ناگزیر است در قوانین تجدید نظر کند.

در بیان این نکته ذات دکر باید داد که مراقبت و نظارت شدید مقامات دولتی کشورهای جهان و کوشش برای جلوگیری از انتشار بارهای مطالب واکنش تحریکاتی است که بمنظور اخلال در تنظیم عمومی از طرف هوامی کمونیستی بعمل می آید.

توقف بلاموجه جراید و مجلدات آزادی مطبوعات گواینکه بجای خودنمموم و ناپسندیده است ولی ارباب قلم نیز بنوی به خود باید امکانات و مقتضیات و مصالح عمومی را در نظر بگیرند و از نشر مطالب غیر واقع و تحریک آمیزی که باعث تشویش افکار میشود خودداری و اجتناب نمایند.

از - تایم